

Topp7 - Turbeskrivelse, ca 30 km, ca 10 t (ref. Asker Skiklubb sitt Vestmarkakart)

1. Halvorsenhytta, 353m
2. Bergsåsen, 459m
3. Haveråsen, 439m
4. Ringivollåsen, 440m
5. Sveltåsen, 406m
6. Røverkuleåsen, 335m
7. Ramsåsen, 405m

Start på Franskleiv og følger sti opp til Nedre Gupu. Kort stykke på vei og deretter over på sti til Furuholmen, der vi skiller lag med løypa for Topp5. Videre langs nordsiden av Fløyta og så sørover til Tveitersetra og til **1.topp på Halvorsenhytta**. Hytta drives av DNT Asker turlag og her passer det fint med en liten pause, mens vi nyter den fine utsikten.

Herfra på sti sørover til Ellefsbonn og over Kulpemyr til **2.topp som er Bergsåsen**, med flott utsikt over fjorden og landskapet rundt.

Fra Bergsåsen snur vi nordover igjen, forbi det nedlagte anlegget for Nike-raketter som skulle beskytte Osloområdet i en krigssituasjon. Vi følger blåmerket sti på vestsiden av veien, ned til Sirisvika, helt sør i Sandungen. Følger stien videre forbi Eikestøa, med fine bademuligheter og fram til et kort stykke på veien. Så lang stigning på stien opp til **3.topp som er Haveråsen**, med en flott utsikt over store deler av Vestmarka.

Videre nordover til Buråsbonn og til Butterudbonn. Her må vi ta oss tid til å lese inskripsjonen på «Latinersteinen», til minne om den første merkede stien i Vestmarka. Her tar vi rett østover til Grønland, der vi kommer inn på en fin setervoll med en stor hytte som nå disponeres av speiderne. Fra Grønland tar vi stien mot nordvest, opp mot Ringivollen. Når vi nærmer oss dette gamle seterområdet, følger vi merkingen og tar av østover fra stien. Merkingen bringer oss til **4.topp som er Ringivollåsen**. Fra toppen følger vi merkingen tilbake til stien og følger denne videre nordover mot Mikkelsbonn.

Kort før Mikkelsbonn følger vi igjen merkingen ut fra stien og vestover/sørover, opp på **5.topp som er Sveltåsen**. Vi går ned igjen på vestsiden av åsen og kommer til blåmerket sti som vi følger opp til Mikkelsbonn og videre til Svartvannhytta, som drives av Bærum Turlag. Her er det velegnet for en liten pause mens vi nyter de idylliske omgivelsene. Fra hytta går vi østover og litt nordover, slik at vi kommer opp til vei som går på nordsiden av Svartvann. Denne følger vi ca. en kilometer østover til vi kommer til en sti som tar av mot sørøst og opp på **6.topp som er Røverkuleåsen**, med store gravrøyser som er 3000 år gamle.

Herfra følger vi sti langs bekken ned til Risfjellkastet, der vi tar av mot sørvest og krysser bekken i Ursdalen ved Skoslitern. Så følger lang stigning på sti opp langs åsryggen der vi hele tiden følger grensen for Ramsåsen naturreservat. Til slutt kommer vi opp på topplatået på **7.topp som er**

Ramsåsen. Her er det flere fine utsiktspunkter og på et av dem henger det en postkasse med bok for turregistrering.

Fra Ramsåsen skal vi gå litt i krok og sving sørover, så her gjelder det å følge med på merkingen. På veien passerer vi Ramsåsstua, som ble brukt som skjulested under krigen og det bortgjemte lille vannet Ormeflåen. Vi krysser Ringi setervei og kommer til slutt ned til Haugsvollen, som er en gammel plass med en dyster historie - se teksten nedenfor. Herfra er det vei og blåmerket sti tilbake til Franskleiv.

Vestmarka – både snill og vill

Vestmarka er ca. 90 km² stor. Mange gode stier fører inn i marka fra alle kanter og gir adkomst til bade- og fiskevann, rolige åser med fine utsiktspunkter og diverse serveringssteder. Det drives moderne skogbruk i store deler av marka. Mer dramatisk er naturen i randsonene av marka. Ramsåsen stuper ned mot gårdene i Bærum på østsiden, mens Vestergyllen gir et tilsvarende overblikk på vestsiden av marka. Her finner vi også Åsdøljuvet som danner en liten canyon ned mot bygdene i vest.

Vestmarka – full av sjelden rombeporfyr

De bratte skråningene som omgir Vestmarka er lagdelte med flere ulike bergarter over hverandre. Hele marka er som en stor bløtkake! Øverst ligger et lag med rombeporfyr. Dette er en sjelden bergart som ble dannet for nesten 300 millioner år siden. Den består av lava som strømmet ut av sprekker i jordskorpa og størknet i tykke lag. I alt åtte slike utbrudd ga Vestmarka et lag med rombeporfyr som kan ha vært opp mot 1000m tykt. Nå er det meste slitt ned, og denne bergarten finnes bare et fåtall andre steder i verden.

Oldtidsveien.

En gammel ferdselsåre mellom Sylling og Asker gikk fra Svangstrand, sør i Holsfjorden, opp til Engersetra og videre på sørsiden av Haveråsen til Rustan før den gikk ned til Semsvannet og Asker. Da jernbanen mellom Drammen og Oslo åpnet i 1872, var faktisk Hvalstad nærmeste jernbanestasjonen for folk i Sylling. De brukte veien over åsen for å komme til toget. I 1904 åpnet jernbanen mellom Sylling og Lierbyen, og trafikken over Vestmarka stilnet av.

Haugsvollen var sent på 1700 – tallet en stor setervoll der i alt 8 forskjellige gårder setret. Senere ble setra husmannsplass og i 1844 flyttet Peter Olsen og Anne Larsdatter inn på plassen. Peter ble forelsket i Birgit som var tjenestejente på gården Ringi og ville bli kvitt Anne. En dag hun skulle gå over skogen til foreldrene sine i Jammerdal ved Skui, slo han følge for å hogge ved. I lia ned mot Urselva (Peters kleiv) slo han henne i hjel med øksa. Han ble raskt mistenkt og tilsto drapet. Den 22.oktober 1847 ble han henrettet på Jongsåsen ved Sandvika. Han ble med det den siste som er henrettet i Asker og Bærum i fredstid.

Topp 5 - Turbeskrivelse, ca. 20 km, ca. 6-8t (ref. Asker Skiklubb sitt Vestmarkakart)

1. Haveråsen, 439m
2. Ringivollåsen 440m
3. Sveltåsen, 406m
4. Røverkuleåsen, 335m
5. Ramsåsen, 405m

Start på Franskleiv og følger sti opp til Nedre Gupu. Kort stykke på vei og deretter over på sti til Furuholmen, der vi skiller lag med løypa for Topp7. Rett sør for Furuholmen krysser vi veien og tar inn på den blåmerkede stien som kalles «Saltveien». Her ble i eldre tider fraktet salt fra fjorden og inn til bygder i Innlandet. Stien bringer oss opp til Persbonn og videre opp den bratte østsiden til **1.topp som er Haveråsen**, med en flott utsikt over store deler av Vestmarka.

Videre nordover til Buråsbonn og til Butterudbonn. Her må vi ta oss tid til å lese inskripsjonen på «Latinersteinen», til minne om den første merkede stien i Vestmarka. Her tar vi rett østover til Grønland, der vi kommer inn på en fin setervoll med en stor hytte som nå disponeres av speiderne. Fra Grønland tar vi stien mot nordvest, opp mot Ringivollen. Når vi nærmer oss dette gamle seterområdet, følger vi merkingen og tar av østover fra stien. Merkingen bringer oss til **2.topp som er Ringivollåsen**. Fra toppen følger vi merkingen tilbake til stien og følger denne videre nordover mot Mikkelsbonn.

Kort før Mikkelsbonn følger vi igjen merkingen ut fra stien og vestover/sørover, opp på **3.topp som er Sveltåsen**. Vi går ned igjen på vestsiden av åsen og kommer til blåmerket sti som vi følger opp til Mikkelsbonn og videre til Svartvannhytta. Her er det velegnet for en liten pause mens vi nyter de idylliske omgivelsene. Fra hytta går vi østover og litt nordover, slik at vi kommer opp til vei som går på nordsiden av Svartvann. Denne følger vi ca. en kilometer østover til vi kommer til en sti som tar av mot sørøst og opp på **4.topp som er Røverkuleåsen**, med store gravrøyser som er 3000 år gamle.

Herfra følger vi sti langs bekken ned til Risfjellkastet, der vi tar av mot sørvest og krysser bekken i Ursdalen ved Skoslitern. Så følger lang stigning på sti opp langs åsryggen der vi hele tiden følger grensen for Ramsåsen naturreservat. Til slutt kommer vi opp på topplatået på **5.topp som er Ramsåsen**. Her er det flere fine utsiktspunkter og på et av dem henger det en postkasse med bok for turregistrering.

Fra Ramsåsen skal vi gå litt i krok og sving sørover, så her gjelder det å følge med på merkingen. På veien passerer vi Ramsåsstua, som ble brukt som skjulested under krigen og det bortgjemte lille vannet Ormeflåen. Vi krysser Ringi setervei og kommer til slutt ned til Haugsvollen, som er en gammel plass med en dyster historie. Herfra er det vei og blåmerket sti tilbake til Franskleiv.

Halvorsenhytta, 353m

Hytta ligger på Tveitersetra med flott utsikt mot sørøst. Hytta ble bygget i 1899 og bærer navn etter sin første eier, den kjente komponisten Johan Halvorsen. Hytta drives i dag av Asker turlag, etter at den i 2014 fikk en betydelig oppussing av Asker kommune.

Bergsåsen, 459m

Dette er det høyeste punktet i Asker kommune. Det går vei fra Rustan leir og nesten helt opp til toppen. Denne veien førte tidligere fram til et Nike-batteri. Dette var et av flere utskytningsskuddpunkter for luftvernraketter som skulle beskytte hovedstadsområdet i en krigssituasjon. Rakettene og tilhørende lagre var tilrettelagt for atomvåpen, men slike stridshoder ble aldri utplassert i Norge. Dette våpensystemet ble nedlagt i 1991. En værradar som sto på samme sted, ble flyttet til Hurumlandet i 2010.

Haveråsen, 439m

Dette er en av de mest markerte toppene i Vestmarka og byr på mye motbakke, enten man kommer fra nord, sør eller øst. Til gjengjeld byr toppen på et vidt utsyn når man har kommet opp.

Ringivollåsen, 440m

Har sitt navn etter den svært gamle setervollen som ligger vakkert til, litt nedenfor toppen av åsen. Her setret en rekke gårder fra Bærum og Asker, noe som kan dokumenteres tilbake til ca. 1770. En av disse gårdene (Ringi) har gitt navn til setervollen og åsen bak. På Ringivollen kan en fortsatt se tuftene etter sju seterhus, som alle er inntegnet på et kart fra 1774.

Sveltåsen, 406m

Dette er en markant liten topp som ligger sørøst for Mikkelsbonn i Vestmarka. Navnet har toppen fått fordi skogbunnen er svært tynn og mager.

Røverkulåsen, 335m

Navnet kommer fra fem store steinrøyser på toppen av åsen. I gamle dager trodde folk at det hadde bodd røvere her. I virkeligheten er dette gravrøyser som er fra bronsealderen og ca. 3000 år gamle. Dette er de eldste sporene etter mennesker i Vestmarka.

Ramsåsen, 405 m

Langs den bratte østsiden av åsen ble det i 1982 opprettet et naturreservat med strenge vernebestemmelser for å ta vare på edel lauvskog, plantevekster, insekter og et rikt fugleliv. Nord på åsen ligger Breimåsan. Dette er den største myra i Vestmarka. Pollenanalyser viser at det opprinnelig var sammenhengende bjørkeskog på myra. Myra ble dannet da klimaet ble fuktigere for omkring 2500 år siden. Senere er det skåret mye torv i denne myra. I dag er myra mest kjent for sine årvisse orrhaneleiker i månedsskiftet april/mai. Inne på åsen ligger den lille Ramsåsstua som er naturlig kamuflert i terrenget. Den ble bygget i 1943 av to tvillinger fra Ullern. De var studenter ved universitetet i Oslo og ettersøkt av tyskerne. I ett år bodde de i denne enkle hytta, som senere er restaurert flere ganger.

3– topper i Vestmarka, ca. 7 - 8 km, 3 – 4t (familievennlig)

1. Ståvivollen
2. Grønland
3. Nedre Gupu

Start på Franskleiv og følger blåmerket sti mot nordvest opp til Grønlandsveien. Følger denne opp til Haugsvollen. Sti/kjerrevei videre nordover til kryss med Ringi setervei. Tar til venstre på denne seterveien opp til første «topp» som er den vakre setervangen **Ståvivollen**.

Videre vestover på blåmerket sti til «topp» nummer to, **Grønland**. Dette er også en fin gammel setervoll, der den store bygningen nå brukes som speiderhytte.

Herfra tar vi sørover på blåmerket sti. Etter ca. 400m skiller vi lag med blåmerkingen som tar østover, mens vi fortsetter sørover over Kjerkerudmyr og Rogneberget, mellom Lauvåsen og Bruåsen og ned til Tranby. Krysser veien ved Tranbymyrene og på nytt ved Furuholmen. Sør for Furuholmen kommer vi inn på stien som Topp7 og Topp5 følger på starten av sine løyper. Vi følger merkingen østover til «topp» nummer tre, som er **Nedre Gupu**. Her er det både lekeparks og fine rasteplasser hvis man vil slappe av litt, før den siste kilometeren i lett nedoverbakke til mål på Franskleiv.

Mobråtan - Mormor og de åtte ungene

Mobråtan er en tidligere husmannsplass under Tveiter gård og ligger ved veien opp fra Semsvannet til Halvorsenhytta. Plassen kan føres tilbake til 1700-tallet, men er nok mest kjent fra filmen «Mormor og de åtte ungene». Filmen ble spilt inn i 1979 og i den var Mobråtan «Huset i skogen». Mobråtan var også startstedet for den aller første turorienteringen i Norge i 1966.

Kullbrenning i Vestmarka

I Vestmarka er det en lang rekke lokale navn som ender på -bonn. Det er Persbonn, Ståvibonn, Grønnebonn, Buråsbonn, Mikkelsbonn og Tobonn – og mange, mange flere.

Dette er navn de har fått fordi det har ligget kølabonner der. Kølabonnene produserte trekull, som var en viktig del av produksjonen ved jernverket i Bærum (Bærums verk) fra midten av 1600-tallet til midten av 1800-tallet. Kølabonnene har gjerne navn etter milebrenneren, gårdsnavnet eller lokaliteter i nærheten.

Det finnes hundrevis av kølabonner i Bærumsmarka og Vestmarka. En åpning i skogen; en flat slette med en diameter på 8 -15 meter avgrenset av en 30-40 cm rund voll, er kjennetegn på en kølabonn. Vollen er rester etter materialet som dekket mila. Andre tegn er svart jord eller kullrester i bonnen. I nærheten av bonnen kan det finnes rester etter kullbrennerkoia.